

# LA BARRICADA

Redacció y administració:  
Baix de Sant Pere, 63, pral., esquerra

Surt els divendres

NÚMERO SOLT: 5 CÉNTIMS  
Suscripció: 1 pesseta trimestre

## El caciquisme d'Igualada

### El triomf d'Odena

#### La lluita a Jorba

Varem dir que estavem disposats a vencer y hem vensut!

El passat dimars foren proclamats regidors d'Odena, per l'article 29, tres amics nostres y un lliberal monàrquic,

La influencia del cació ha sofert una grossa empenta. Ha sigut escombrat de La Pobla y d'Odena. Derrotat vergonyosament amb tot y la seva influencia, les seves amenasses, els seus oferiments...

Salut, als abnegats, als entusiastes amics d'Odena!

Sou vosaltres de la pasta dels lluitadors y dels martirs. Gent de ferro y homes de fé. Entre vosaltres s'obliden les petites miseries d'aquesta xorca política barcelonina. El cor se remonta vers l'ideal; y observant la humilitat amb que revestiu el vostre comportament d'héroes, amics d'Odena, sentim vergonya per no haver pósat avans totes nostres energies al servey de vostra redempció.

Podem aixecarvos, ara, ja redimits, y extendre las mans acusadores envers els homes públics que os abandonen.

Perque heu guanyat pel vostre esforç, y ningú por regatejarvos la gloria del passat misteri de dolor sostingut amb estoica enteresa.

#### 'La Barricada' a Odena

En Lluís Companys, l'Andreu Nin y en Miquel Gaudier varen anar el diumenge a Odena. La proclamació no's va fer, de primera convocatoria, aplasantse pel dimars. La Junta del Cens no havia comparegut. A la tarda's celebrá'l mitin. No'l ressenyem perque ja ho han fet els diaris. En dit acte la paraula hermosament atrevida dels nostres redactors s'uní a les veus prestigioses den Serra y Costansó, den Rius y den Casals.

Els amics d'Odena ens van explicar l'història de la seva lluita.

Els detalls emocionen. Odena y La Pobla son un exemple de virtuts cívi-ques.

Els d'Odena am tot y sostenir la guerra al cació s'han fet un magnífic local. La constancia y fe d'aquella gent es inenarrable. Un anticaciquista va esser expulsat de la casa aont ha-

bitava, que era propietat d'un cació. Els ciutadans d'Odena li van construir una altra casa. Mentres hi han hagut ciutadans presos, els altres els hi han conreuat les terres. Apinyats, agermanats, s'han sostingut sempre. Després dels successos de Juliol van empresonar molts correligionaris de Odena. Però a la presó se'ls hi portaven els millors fruits, la vianda escullida; y les seves propietats eren cuidades amb esmerada sollicitud. La feina's repartia' les malalties se pagaven am suscripcions.

Una tasca admirable que hauria de avergonyir als cacies si tinguessin dignitat y sensibilitat.

#### Un castell feudal

Aprop d'Odena hi viu un acaudalat propietari, que's diu Roca, y que es un cas patològic.

Aquest senyor ha construít la seva casa recordant grotescament els antics castells feudals.

Sosté'l criteri de que'ls pobres no saben, ni deuen, ni poden governarse.

Creu que tota aquella explanada deuria viure agrada y satisfeta baix el seu jou.

Es amo y senyor de vides y hisendes.

Alguns diuen que es boig; altres creuen que es dolent, que té maldat d'ànima.

No; es un cas patològic; rés mes. Els nostres amics han de sentir llástima envers aquest home perque totes les seves riqueses y el seu orgull son una futesa.

Sols s'emportará d'aquest mon els odís dels seus conciutadans y el recort d'una estúpida vida inútilment viscuda. Sobre la seva tomba cauran malediccions.

Y s'haurá deixat perdre l'íntima satisfacció del que sap ferse estimar pels humils.

#### El caciquisme a Jorba

Els cacies expulsats de La Pobla y d'Odena s'arrapen a Jorba.

Els anticaciquistes d'allí, sense distinció de banderia política, s'han agru pat decidits a defensarse.

Per ara'ls cacies comensen igual que van fer a La Pobla y a Odena. Atropellen la llei, no donen possessió

als regidors anticaciquistes y celebren les sessions al domicili particular del repugnant Llansana.

Recomensarem la lluita a Odena, millor dit. continuarem la campanya. Però am menys paciència. Els ha costat molt y els de Jorba no están disposats a sofrir el martiri dels d'Odena.

Desde'l primer atropell, desde'l comensament de les hostilitats hi haurá garrotades.

¡Y al tanto!

#### Un setmanari "Independiente"

Se publica a Igualada un setmanari titulat *El Independiente*. En Godó els paga y els pobres esclaus escriuen. Ho fan malament, però en Godó no trova a ningú més.

En un número passat diu que LA BARRICADA y *L'Igualadí* son un *par de compadres que andando del brazo van como los gitanos buscando quienes les presten un burro*.

Si nosaltres busquessim un burro, aniríem a la redacció de *El Independiente* y n'agafaríem qualsevol d'aquell estable.

#### Mercés, y tornem-hi

Mercés a tots els que'ns han felicitat per aquesta campanya. No la deixarem ni en un sol número. Hem de publicar una per una totes les vergonyes del caciquisme. Detallant fets y escrivint els noms pera que quedin gravats a la memoria de la gent honrada. Llensarem sobre'ls culpables l'estigma de les seves infamies.

Estem contents de la nostra feina. Orgullosos de la mateixa. Enamorats de la que'ns queda per fer. Y hi posarem totes nostres energies.

Hem d'acabar l'informació d'aquesta setmana saludant amb admiratiu respecte als senyors Rius, Serra, Costansó y Cortada que han posat la seva inteligencia y el seu prestigi al costat de la noble causa y que de molts anys sostenen briosamente la sagrada lluita.

Amics d'Igualada: Endevant, amb els punys closos!

### L'Espanya inquisitorial

#### El presiri de Figueres

Dos periodistes madrilenys ben coneguts, l'Eduard Barriovero y'l que firma amb el pseudònim «El Duende de la Colegiata» han fet públiques, en unes cròniques vibrants y alhora doloroses, el régim mitjval que's segueix amb els reclusos en el presiri de Figueres. Renaix en ell la vella tradició dels *cabos de vara*, de les crudels y antihumanes tortures, dels flagells sagnants y despietats. El presiri es encare a Espanya no'l establiment correccional, aont se forjen nous ciutadans que poden donar en l'avenir, ja redemptes, dies de profit a la patria, sino la tétrica visió del infern dantesc, aont el delinqüent s'acaba d'enfangar en el seu estat d'enbrutiment moral.

A la campanya iniciada pels periodistes madrilenys, ha respost «El Poble Catalá», amb una serie d'articles vibrants clamant per la pietat humana.

Les bones animetes de «La Veu de Catalunya», conseqüents amb el seu esperit y la seva historia, no han trobat bé aqueixa campanya humanitaria y han deixat caure tot el verí repugnant de la seva ánima.

Pobra Catalunya, governada per aquesta gent!

LABARRICADA, portaveu de totes les causes nobles y generoses, alsa la seva veu sedenta de justicia pera que desapareixi el régim inquisitorial del presiri de Figueres.

En nom de la pietat humana, d'aquesta dolça virtut, en nom de la moderna ciencia penal, es precis que's reformi'l regim disciplinari del presiri empordanés.

Reclamém que s'efectui una informació conscient y municiosa que exterrisi totes les vergonyoses injustícies; demaném an els nostres diputats que's fassin ressó d'aquesta aspiració humaníssima y la portin a les Corts.